

Jakiego Prezydenta potrzebuje Poznań?

Kodeks Poznańczyka

Poznań 2014

I Nowoczesnego i postępowego **jednocześnie** roztropnego i przewidującego skutki swoich decyzji Włodarza

1. Posiadającego duże zdolności organizacyjne, wydającego trafne decyzje, prowadzącego twórcze działania.

Przykładowo proponował obniżenie cen biletów komunikacyjnych argumentując: „Jeżeli kupiec nie może sprzedać towaru, to obniża jego cenę. Spróbujmy zamiast podwyższać obniżyć cenę biletu. Jeżeli po trzech miesiącach deficyt powiększy się, to upoważnimy dyrekcję do podwyższenia opłaty za bilety. Wniosek był rewelacyjny i (...) przeszedł. Po trzech miesiącach dyrektor relacjonował, że frekwencja poprawiła się i dochody wzrastają”. „Prezydent ten nigdy nie był biurokratą. Sprawy wszystkie załatwiał od ręki. W urzędowaniu Jego nie było oschłości”.

2. Powodującego dynamiczny wzrost Poznania.

W ciągu sześciu lat przybyło do Poznania 83000 mieszkańców narodowości polskiej, odpłynęło 63000 narodowości niemieckiej. Poznań był miastem najbardziej polskim. Liczba spółek akcyjnych wzrosła w ciągu kilku lat z 29 do 148, a firm handlowych z 1309 do 1856. Niespełna dwuletni, pierwszy okres Jego Prezydentury mimo trudnej sytuacji gospodarczej był imponujący. Mianowicie dwukrotne powiększenie obszaru miasta, podniesienia stanu gospodarki miejskiej, skupienie większej władzy w rękach samorządu.

3. Nie tylko widzącego, ale i popierającego postęp.

Poznań za czasów tego Prezydenta stał się czołowym miastem o najbardziej rozwiniętej infrastrukturze komunalnej przekazującej wzór wysokiej kultury materialnej, która wytyczała kierunki działań dla innych ośrodków miejskich w Polsce. Był drugą po Warszawie stolicą Rzeczypospolitej.

4. Bezpartyjnego pragmatyka

Nie należał do żadnego obozu politycznego. Był człowiekiem bezpartyjnym o poglądach postępowych i liberalnych. „Wybrany na urząd Prezydenta Miasta Poznania jednogłośnie przez przedstawicieli miasta i posiadając zaufanie ogółu obywateli, nie brał czynnego udziału w walkach różnych obozów politycznych. „Ceni się w nim (...) także Jego bezinteresowność oraz obiektywizm z jakim umiał się odnosić do wszystkich grup politycznych w mieście”. Pojmował politykę nie jako sfery walki o władzę, lecz troskę o dobro społeczności, w której żył i działał.

II Będącego pierwszorzędnym wzorem do naśladowania dla wszystkich Mieszkańców Poznania

1. Świecącego przykładem.

Ignacy Jan Paderewski pisał, że dzięki Jemu urząd Prezydenta miasta stał się w Polsce jednym z najwyższych. W celu wnikliwszego uzmysłowienia radnym problemów miejskich, wprowadził zwyczaj sobotnich odwiedzin w instytucjach i na placach budów. „Chodził po błotach, dziurach, interesował się każdym szczegółem. Słyszałem, że w Magistracie pracownicy narzekali, że Pan Prezydent wie więcej, jak oni, a przecież są kierownikami resortowymi”.

2. Posiadającego godne przymioty.

Jego rys osobowości składał się na: głęboki patriotyzm, pracowitość, skromność, uczciwość, prawość, zapobiegliwość, odwaga cywilna. Był też człowiekiem poważnym, odpowiedzialny za każde wypowiedziane słowo, ostrożny w sądach o ludziach, budzący zaufanie, cierpliwy w słuchaniu, oddany w pełni służbie krajowi.

3. Roztropnego włodarza.

Na otrzymane propozycje obrony miasta nie wyraził zgody. Zostawił Poznań miastem otwartym, chroniąc tym samym mieszkańców przed hitlerowskim odwetem. Uratowało to życie wielu obywatelom Poznania, zarządowi miasta i Jemu samemu.

4. Punktualnego i rzetelnego gospodarza.

Zawsze był punktualnie o 7 50 na Ratuszu, późno wracał do domu, szybka kolacja i wyjazd na miasto. Sam zresztą zawsze wieczorem po kolacji wyjeżdżał na przegląd bieżących prac miejskich. W stosunku do podwładnych wymagający, rzeczowy, konkretny. Był praktykiem i realistą, a nie teoretykiem i doktrynerem.

III Troszczącego się o tradycję, historię i kulturę Miasta Poznania współpracującego z jego społecznością

1. Szerzącego wiadomości o Poznaniu i pomoc w kulturalnym rozwoju miasta.

Wieczory Czwartkowe – kontynuacja spotkań zapoczątkowana przez Heliodora Święcickiego. Uparcie bronił placówek kulturalnych. Będąc członkiem dożywotnim Towarzystwa Miłośników Miasta Poznania płacił najwyższe składki. Wspierał materialnie wiele wydawnictw. Odnowił Bibliotekę Raczyńskich, nieprzerwanie ją dotował.

2. Niezapominającego o historii i tradycji miasta.

Był wiceprezesem Komitetu Budowy Grobów Zasłużonych, doprowadził do uroczystego przeniesienia prochów Karola Marcinkowskiego, ufundował z własnej kieszeni popiersia Juliusza Słowackiego i Fryderyka Chopina, podarował Poznaniowi złoty łańcuch, symbol godności prezydenckiej. Podniósł urzędowo rangę miasta stosując zapis: „Magistrat Stołecznego miasta Poznania”. Ofiarował miastu portrety Jana Kasprowicza, Wojciecha Trąpczyńskiego, Edwarda Raczyńskiego i Ignacego Paderewskiego. Docelowo znalazły się one w Ratuszu.

3. Pozostawiającego po sobie wiekopomne dzieło.

Dzielnica targowa. Współtwórca Międzynarodowych Targów Poznańskich „Przez Targi podnosi się ogromnie zamożność obywatelstwa miasta. [...] Podnosi się i moralne również znaczenie Poznania. PeWuKa rozślawiła imię Polski. Radio Poznańskie stało się medium pionierskim w II RP”.

4. Współpracującego ze społecznikami.

Żądał dopuszczenia do współdziałania w pracach Magistratu – czynnika społecznego – niepłatnych członków Magistratu.

IV Władza jest pokorną służbą wobec innych a nie urzędem partykularnych interesów i korzyści

1. Dzielącego się z biednymi na miarę swoich możliwości.

Miał wysoką ofiarność i wrażliwość na ludzkie nieszczęście. Stosował zasadę samego Karola Marcinkowskiego „Nie dość jest kochać bliźniego, ale miłość tą okazać ofiarą na rzecz drugich”.

2. Niegardzącego najprostszym człowiekiem.

Według wielu relacji Jego szacunek dla drugiego człowieka był niezależny od zajmowanej przez niego pozycji. Był to wręcz otwarty i życzliwy stosunek, niedający pod żadnym pozorem odczuć drugiemu człowiekowi swojej wyższości.

3. Goszczącego osobistości, a nie celebrytów.

Gościł wielu osobistości: Marszałka Ferdynanda Focha, Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego, Premiera Władysława Grabskiego, Pianistę i Polityka Ignacego Jana Paderewskiego.

4. Władającego doskonale ojczystym językiem mówionym i pisany.

Był dobrym oratorem. W pisowni cechowała go przejrzystość i logiczność oraz ładna polszczyzna. Władał również płynnie po niemiecku i francusku.

Postawił sobie rozbudowę Poznania jako cel życia.

Był mężem „opatrznociowym” Poznania.

TYM PREZYDENTEM BYŁ...

**Kodeks
Poznańczyka
IV/4-4-4-4/2014**